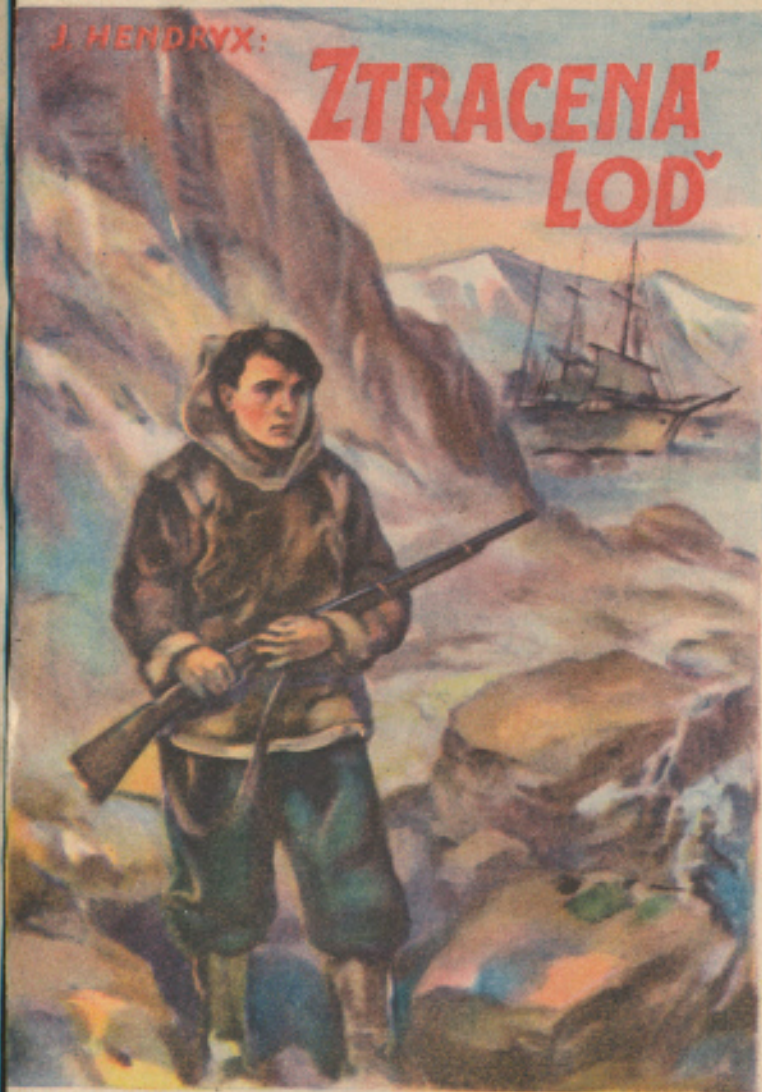

J. HENDRYX:

ZTRACENÁ LOD'

Melantrich, Praha

Kreslil V. Živný

VYDÁVÁ A TISKNE MELANTRICH, PRAHA

Tato povídka vyšla jako bezplatná příloha **Mladého hlasatele**, zábavného časopisu pro chlapce a děvčata, ročník IV. (1938—1939).

V této knihovně vyšly již romány:

Reginald Campbell: **Pu Lorn Hrozný**. Román divokého slona z indické džungle. (Jako svazek 1.)

Eduard Fiker: **Černý blesk**. Dobrodružný román malého Jackieho. (Jako svazek 2.)

J. M. Troska: **Vládce mořských hlubin**. Román českého inženýra. (Jako svazek 3.)

Paul Reboux: **Emil to vyhrává**. Román chlapce, který vyhrává život svou vlastní silou. (Jako svazek 4.)

Jan Kudela: **Mongolský zajatec**. Dobrodružný román z války. (Jako svazek 5.)

Eduard Fiker: **Společnost věčné punčochy**. Další dobrodružství malého Jackieho. (Jako svazek 6.)

J. M. Troska: **Paprsky života a smrti**. Dobrodružný román českého vynálezce. (Jako svazek 7.)

Jaroslav Pecháček: **Jarda s harmonikou**. Dobrodružství českého chlapce na Slovensku. (Jako svazek 8.)

John Mackworth: **Tajemný tank**. Boj dvou chlapců se záhadnou mocí. (Jako svazek 9.)

P. F. Westerman: **První kadet**. Dobrodružství mladého kadeta za plavby na Haiti. (Jako svazek 10.)

X 20898 100
I.

Dědeček Matyáš vypravuje

Za teplého červnového odpoledne seděl Connie*) Morgan na břehu řeky a kouskem skla z rozbité okenní tabulky uhlazoval držadlo nového pádla. Před ním se valila k severu mohutná řeka Mackenzie, ženoucí se k moři. Na mělčinách u břehu ležel ještě tu a tam kus ledu, památka na dlouhou arktickou zimu. Ale ve vzduchu se chvělo jaro a Connie Morgan cítil vždy na jaře podivný neklid. Škrabání skla se pomalu zvolňovalo, až ustalo docela a chlapcův zrak spočinul na zubatých vrcholcích protějšího pohoří.

Náhle za sebou zaslechl kroky a když se obrátil, spatřil dědečka Matyáše, podivného, napolo pomateného starce, kterého před dvěma lety našel umírajícího hladem v malém stanu nedaleko průsmyku Kloboučí pero. Stařec usedl vedle něho.

„Vždycky jsem říkal, že v kanadské jízdni policii jsou sami blázni a teď se to potvrdilo,“ začal vysokým, hašteřivým hlasem.

„Tak?“ usmál se Connie. „Jak to?“

„Neřekli o mně tenkrát, že jsem šilený a neodvezli mě po řece do Edmontonu? Mohli by to o mně říci, kdyby sami nebyli blázni? A mohli by si jinak myslet, že zůstanu v Edmontonu, kde je tolik domů a lidí a telefonů? A zrovna teď mi Jack Cartwright řekl, že je přeložen do pevnosti MacMurray a sem do Simpsonu že přijde jiný inspektor, který jistě nebude vědět ani tolik, kolik ví Jack, takže na všecku práci budeme asi sami my dva.“

Connie se zasmál.

„To snad ne, dědečku. Nový inspektor jistě na všecko stačí a na nás práci svalovat nemůže, poněvadž tu nebudeme. Byl jsem u policie jenom dočasně, abych pomáhal inspektoru Cartwrightovi, s kterým jsem se spřátelil.“

„Tady v Simpsonu to není konečně tak zlé,“ bručel dědeček Matyáš. „Je tu všude dost místa, aby člověk mohl volně chodit, i když tu

*) Vyslov Kehony.